

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Blomstertørst

Citation: Michaëlis, Sophus: "Blomstertørst", i Michaëlis, Sophus: *Livets Fest*, 1900, s. 75.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_05-shoot-workid60098/facsimile.pdf (tilgået 18. april 2021)

Anvendt udgave: Livets Fest

BLOMSTERTØRST

De aander sagte min Haand i Møde
og letter Øjenes tunge Laag.
Omkring mig hvisker det nattebløde,
det aldrig tolkede Blomstersprog.

Og Rosenknoppernes Jomfrulæber
til Kys sig forme som halvt i Blund.
Men Luften snapper med røde Kæber
den graadigt aabnede Torskemund.

Lobelia-Øjne i Himmeltanker
tilblinke mildt mig et mørkt Godnat.
Men Liljens Hjerter i Oprør banker,
og Primlen sukker i sin Rabat.

Et Kald af Dufte fra alle Planter,
der forme Frugter og Blomstervoks —
det kalder paa mig fra alle Kanter,
men højest raaber den hvide Floks.

De mange Blomster vil ikke tie
og ikke sove, men drikke først.
De spæde Munde vil have Die,
i Duft de taler om deres Tørst.

Ja ja, jeg kommer, jeg skal jer vande,
jeg stænker Duggen i Straaler ud.
Se her, her har jeg min fulde Kande,
det regner ud af dens Brusetud.

De suger Væde med søde Munde,
de drikker, drikker i dybe Kluk,
de lukker ind i de dunkle Grunde
min Kandes brusende stærke Dugg.

De skælver sagte min Haand i Møde
og letter Øjnenes tunge Laag.
I Regnen hvisker det nattebløde,
det aldrig tolkede Blomstersprog.